

Divadelní Koječák

Křenovčák

aneb Divadelní Koječák mezi Křenovčáky králem

04/19

neděle

ročník 10°

... Kdo bude králem dnes

11.00 / DS Pod Lampú Bánov - BIOMATKA aneb BĚŽ DO ŘITI
S KUS-KUSEM

15.30 / ZŠ Křenovice - O ČVACHTISLAVOVI A LUCIMÍŘE

16.00 / VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ A UKONČENÍ 27. ROČNÍKU

CITÁT DNE

*Svača: Na mě už to dneska
všechno padá.*

*Šišin: Hani, tak si pojd'
stoupnout sem pod střechu,
tady neprší.*

DÍVKA ČÍSLA 4

ÚDOVNÍK DIVADELNÍHO KOJEČÁKA

Milí divadelní Kojedáci, předělaní na divadelní Křenovčáky,

Divadelní Kojetín v Křenovicích proběhl tak, jak měl. Dokonce jsme shledali, že vzrostla návštěvnost, a to přibližně o 400 %, ale jenom zdánlivě, jelikož v Křenovicích je asi čtyřikrát menší sál než v kojetínské Sokolovně. Sdílené prostory a neodhlučnené stěny vytvořené z divadelních šál nás donutily k totální solidaritě a bratrství, například jsme si nezáviděli jídlo, jelikož jsme si ho mohli rovnou ochutnat, když ta druhá skupina šla na představení nebo na záchod.

Neobjevily se ani žádné zásadní potíže, největší problém se vyskytl asi až v sobotu, když jsme nedopatřením neotiskli článek o každoročních darech od Lenky Šípkové, provdané Blažkové, což se jeví jako zásadní propad v dějinách Divadelního Kojedáka. Přitom Lenka letos ctíla změnový režim a místo klasické klobásky nám přinesla výtečné karamelové toffiny. Špičkový výkon předvedla i tiskárna, která sice od začátku přehlídky svítila červeně, ale pořád tiskla. V Ladíčkově Snack Baru vznikl provizorní Ikea koutek pro děti, kde se shromažďovali kojenci ve věku 6 až 7 měsíců. Tento trend se promítl i do návštěvnosti nedělního představení “Biomatka aneb Běž do řiti s kus-kusem”, o které byl enormní zájem a lidé z tohoto představení odcházeli naprosto spokojení.

Největší pochvalu a cenu za citáty letos dostává Ladíček z baru, který vám vždycky řekne to, co zrovna potřebujete slyšet. Třeba v situaci, kdy se chcete po třech dnech konečně naobědvat a máte nadějeplný pocit, že to tentokrát určitě stihnete, a dokonce si i obědnáte pečené kuřátko s rýží, ale náhle musíte odběhnout, protože vás stejně někdo odvolá do sálu, tak v této situaci vám Lad'ka řekne například: “Nejlepší je objednat si a jít do p**d*le.” Potom se ještě v 11:15 dozvíte: “Já jdu něco dělat, protože raut je o půl čtvrté.”

Největší pochvalu za články potom od Divadelního Kojedáka získává lektorský sbor, který obětavě sepisoval působivé recenze na představení, a také studenti z gymnaziální sekce, kteří pečlivě prováděli rozhovory a dokonce psali kreativní básně a články o jídle.

Největší pochvalu získává Hanička Svača Svačinová, která celý Divadelní Kojetín vykopala z Kojetína až do Křenovic a přes nedůvěřivé pohledy všech dokázala dovést přehlídku k realizaci. Musíme upřímně uznat, že kdekdo jiný by se na to vykvál.

Na závěr je tedy nutno říci, že letošní velká změna a výměna kojetínského sálu za křenovický přinesla očekávaná pozitiva. Divadelní Kojetín se z hluboka nadechl a příští rok bude skotačit v obnovené síle na Sokolovně

RECENZOR 1

aneb Včera jsme viděli

Audience

Soubor: Divadelní studio Viktorka Holešov

Autor: Václav Havel

Režie: Konrád Popel

Vítej, holešovský Ferdinande Vaňku v křenovickém sále.

Havlova hra Audience je jako minimalistická skladba, která by se ve sbírce experimentální poezie antikody mohla psát například takto:

Pivo, pivo, pivo, bohdalka, pivo, pivo, pivo, hajzl, bureš, pivo, pivo, pivo, šerkézy, pivo, pivo, pivo, lančmít, pivo, pivo, pivo, hajzl, bohdalka, pivo, pivo, pivo, kohout, holub, pivo, pivo, pivo,

kohout, holub, skladník, pivo, pivo, pivo, bohdalka, pivo, pivo, pivo... kohout, holub, skladník, pivo, pivo, bohdalka, hovno, pivo, pivo, bohdalka, pivo, pivo, hajzl, hovno.

Roman Uwe Juráš roli sládka vybavil kromě slovního opakování a postupného absurdního rozvíjení několika motivů také dalšími oživujícími charakteristikami, jeho žoviální sládek je nepříjemně haptický, neustále Vaňka naoko přátelsky poplácává, vyžaduje si pozornost boucháním do ramene, přizvedává Vaňkovi loket, aby skutečně pil, otře se do jeho kabátu po příchodu ze záchodu a podobně. Kromě pití piva si vaří na plotýnce lančmít, stůl po pivu utírají hadrem na podlahu. Zkrátka a dobře, absurdnost situace se snaží herci i režisér co nejvíce posilovat konkrétním reálným jednáním, učinit co nejvíce ze Sládka i Vaňka lidi z masa a kostí. Roman Juráš je mladším hercem než Landovský ve slavné inscenaci – a náhle i věk herce má výrazný vliv na vnímání postavy Sládka. Tento holešovský Jurášův sládek není životem znavený, vyprahlý a rezignovaný muž, semletý okolnostmi minulého režimu, ale spíše existenčně nejistý a labilní mladý muž, ztracený v tom, že není schopen mobilizovat své vlastní síly, aby udělal něco se svým životem. Také Vaněk v podání Jakuba Jacka Leška není hloubavým intelektuálem havlovského typu, spíše klukem neokázalých životních a morálních principů, jež se zkrátka nesetkávají s přízní režimu.

Za precizní hereckou prací stojí bezesporu naslouchání režijnímu vedení Konráda Popela, jemuž je vlastní práce s hereckým detailem, rekvizitním jednáním, s budováním postav, jež v sobě nemají heroickou vznešenost, ale jsou semilány obyčejným životem existenčních ztracenců.

Ačkoliv je Audience úzce spjata s dobou svého vzniku a vystižením absurdity lidského chování, lidských zbabělostí malého

„českého člověka“, obav z budoucnosti vlastní existence či na druhé straně nutnosti setrvat na svých principech, inscenace ukázala, že mnohé z ní překvapivě rezonuje i dnes.

Vladimír Fekar

KOLOKVIUM S... diváky po představení

Vladimír Bělka

Jak se Vám líbilo téma hry? Popíšete nám to stručně?

Ze života za komunismu. Téma se mi líbilo.

Která část představení se Vám líbila nejvíce?

Bylo to takové stejnorodé, akorát to vrcholilo s přibírajícím alkoholem v krvi.

Co by měl člověk nosit do divadla?

To asi záleží na divadle. Jestli to je třeba vesnické.

Na vesnické byste doporučil co?

To samé, co do Národního. Ale tam taky chodijou v riflích.

Který z herců se Vám líbil více?

Sládek byl takový typický Čech, oportunista, ožrala. Druhý byl představitel Havla.

Co byste jim vzkázal, hercům?

Že to zvládli na jedničku, zvlášť to, kolik vypili pív, to obdivuju, i když to bylo asi nealko.

Jan Palkovský

Jak se Vám líbilo téma hry? Popíšete nám to stručně?

Hra byla o tom, že přišla postava, která měla představovat Václava Havla, který dostal za komunismu nucenou práci v pivovaru. Tam vlastně válel prázdné bečky od piva a přišel za vrchním sládkem, který mu tu práci domluvil. Ve zkratce to teda bylo o tom, že sládek byl našťvaný na režim, tlačili na něho z vrchu, aby na toho mladýho kluka donášel, a během toho, jak popíjel pivo, tak se víc

a víc otvíral. Povídal o tom, jak je na něho vyvíjený tlak, a snažil se kluka přemluvit, aby sám na sebe donášel.

Co by měl člověk nosit do divadla?

Myslím si, že když to není úplně Národní divadlo nebo divadlo ve velkém městě, tak aspoň nějakou košili nebo svetr. Neměl by jít oblečený, jako když jde večer na pivko.

Který z herců se Vám líbil více?

Líbili se mi oba, projev se mi zdál nenucený. Takže bych nesortoval.

Co byste vzkázal hercům?

Že je hezké, že ve svém volném čase mají chuť hrát divadlo a předávat takovouhle zprávu i mladším lidem.

KOLOKVIUM S...

herci po představení

Roman Uwe Juráň

Jak se vám hraje, když jste jenom dva?

Hrajete radši ve větším počtu?

Je to jednou tak a jednou tak, každé obsazení má svoje pro a proti. Ve dvou hlavně nemůžete vypnout, jste pořád v zápřahu a možná je to i jednodušší.

Není to pro vás příliš velké množství textu?

Velké množství to není, ale kláda text, protože Václav Havel je čistá matematika. Trénovat, trénovat, učit se, učit se. V tomto případě nic jiného nepomáhá, je to specifické.

Těšíte se na porotu?

Samozřejmě, jako vždy.

Jak dlouho už hrajete tuhle hru?

Dneska to byla premiéra.

Jak to děláte, že nemusíte během této hry na toaletu (po vypití asi osmi Birellů)?

Od toho mám za scénou kýbl. To se jinak nedá, prostě plná nábojnice. Kolega to má jednodušší, ten toho moc nezungne, ale já opravdu férově do kýblu.

Zkoušel jste někdy tuto roli s normálním pivem?

Ne, já celkem to pivo ani nemám rád, moc ho nepiju a už i ten Birell mi dává docela na prdel.

RECENZOR 2

aneb Včera jsme viděli

Plejtvák

Soubor: DS Svatopluk při DK Hodonín

Autor: Milan Šotek

Režie: Vladimír Jašek

Komedii Plejtvák, pocházející z pera Milana Šotka, z dílny Kabaretu Calembour a z nejlepší tradice českého mystifikačního divadla, oceněnou v roce 2013 cenou Alfréda Radoka, si vybral režisér Vladimír Jašek k inscenování

v DS Svatopluk při DK Hodonín. Komédie je v prvním plánu zprávou o cestě skeletu plejtváka myšoka z norského pobřeží na pražské nábřeží a neumístitelnosti tohoto druhého největšího žijícího :-D tvora na světě v nedostatečně rozsáhlém, byť nově postaveném muzeu, v plánu druhém ohlasem cimrmanovské poetiky a humoru, v plánu desátém divadelní variací na téma malost českého národa, který potřebuje mít a tu a tam i má všechno velké, jako třeba velká očekávání, velká gesta, velké trable s vědomím vlastní nedostatečnosti ve velkém světě atd. (sedm plánů muselo být odstraněno z důvodu malé kapacity velkého Divadelního Koječáka). Intelektuální humor předlohy, postavený zčásti na slovních hříčkách a zčásti na pohrávání si s motivy národní hrdosti, buditelského elánu a s naivisticky uchopenou atmosférou konce devatenáctého století, evidentně souboru vyhovuje; tvůrci dokázali text vyložit do posledního písmenka (někteří porotci jásalí např. nad prostým vysvětlením vzniku kruhů v obilí), postavy (doktor Struna – český intelektuál, dělník vydávající se za umělce Karuzelský/ Čipčala, služka Magdaléna, později Dobromila, a prodavač iluzí Malajel) jsou přesně typově obsazeny a vesměs uměřeně a věcně odehrány, scéna zachycující výřez Strunova bytu činí hrací prostor malým až nesnesitelně a nutí účinkující si s ním minimalisticky poradit (technické typy v řadách P. T. diváctva si dobře spočítaly, že při těchto

dispozicích – dvou protilehlých dveřích a dvou protilehlých oknech – by musel být byt ve skutečnosti tvaru dílku včelí plástve, tedy šestiboký), nábytky pouze nejnútnější, ty konkrétně používané (stolek se židlemi a piano, na něž se ovšem nezahraje, slouží spíše jako úkryt pro všechno možné, od velkých darů po malé kachničky), hudební vstupy mají komentující charakter (od znělky Kolotoče po Na krásném modrém Dunaji či Smetanovu Vltavu ve flašinetovém

provedení) a v závěrečném chóru Vítej, rybko přerostlá, znějícím nad sbaleným sedmerem velrybích... pardon, plejtvákových odstraněných obratlů, má inscenace přirozený kvazipatetický vrchol. Tvůrcům byla v rámci diskuse učiněna poklona za odvahu, s níž se pustili do nelehkého žánru a textu vzniklého ve specifických podmínkách; vždyť ne každý kus vzniklý v divadle malých forem, od Semaforu po Nedivadlo, je přenosný. Inscenace hodonínských nicméně přesvědčila, že Plejtvák může jako svébytná předloha fungovat i jinde než v Kabaretu Calembour.

Petra Richter Kohutová

RECENZOR 3

aneb Včera jsme viděli

Do zdi

Soubor: Divadlo Exil Pardubice

Autor: Nicolas Bedos

Režie: Kateřina Fikejzová Prouzová

Nicolas Bedos je ve své domovině (Francii) poměrně známý dramatik, režisér, scénárista a především herec. Možná jste zaregistrovali jeho snímek Pán a paní Adelmanovi, kde nejen skvostně zahrál jednu z titulních rolí, ale podílel se i na scénáři a sám film režíroval. Hra Do zdi (v originále Le Voyage de Victor – Viktorova cesta) nám předkládá příběh muže, který trpí po nehodě ztrátou paměti a ocitá se ve svém bytě, kde o něj pečuje jistá dáma. Zprvu jednoznačně vystavěná situace se však rozvíjí takřka detektivní zápletkou, kdy divák postupně odhaluje zcela jinou skutečnost o vztahu mezi těmito dvěma lidmi. Proto, a zcela záměrně, se nechci více rozepisovat

o ději. Troufám si ale tvrdit, že přejmenování hry na „Do zdi“ byl první z několika tref do černého. Sluší tomuto titulu totiž mnohem víc než název originální. Možná hlavně díky zpracování.

Nebudu skrývat, že po přečtení předloženého textu jsem se na provedení velice těšil a zároveň jsem byl zmítán obavami, zda se mi dostane očekávaného.

S radostí musím konstatovat, že se mi všeho dostalo měrou vrchovatou. Režijní uchopení textu Kateřinou

Fikejzovou Prouzovou mě opět utvrdilo v tom, že tato mladá dáma má neskutečný potenciál, a že se od ní dočkáme ještě nejednoho milého překvapení v podobě kvalitně udělaného divadelního kusu. Její režijní práce je tak dokonalá, že je vlastně neviditelná. A to je (řeceno dnešním žargonem) nejvic!

Samostatnou kapitolou pardubické inscenace jsou herecké výkony, které jsou vlastně pro úspěch daného textu nezbytným předpokladem. Alexandr Gregar podává v roli Viktora až neskutečný herecký výkon. Jím (ale jistě i režii) vytvořená postava, je odpočátku naprosto uvěřitelná a ani na chvíli nenechá diváka vydechnout. Přinutí vás, totiž, se s jeho postavou naprosto ztotožnit.

O to těžší má potom úkol jeho herecká kolegyně (skvělá Věra Pojmanová), která musí nést na svých bedrech tíhu posouvání děje kupředu a jakýmsi pomyslným otáčením karet nenápadně odkrývat divákovi v přesně vyměřených dávkách to, co se mu má v pravou chvíli dostat. Proto se v prvním plánu může zdát, že za svým kolegou mírně herecky zaostává, ale ve skutečnosti tomu vlastně není a ani být nemůže.

Pokud bych snad měl (a asi bych měl) zmínit nějaké nedostatky této inscenace, pak snad jen drobnosti. S kolegy jsme řešili (a částečně neshodli) na použití hudby. Tedy přesněji použití delší hudební sekvence, vlastně zpívané písně zhruba v polovině představení. Soubor a režisérka nám vysvětlili, že herci potřebují delší dobu na převlečení. Použitá slova v písni však jen rekapitulují již proběhlý děj a jeví se nám vlastně zbytečná. Za úvahu by dle nás stálo, zda by nebylo vhodnější ponechat hudbu beze slov, nebo možná lépe, pokusit se převlek zjednodušit a celou sekvenci tak zkrátit. Jinak hudba sama o sobě (autor Jan Fikejz) se mně velice líbila. A v krátkých předělech fungovala dokonale. Nezodpovězenou otázkou pak zůstává použití nože v jedné z vypjatých scén (a to mám nože rád).

Sečteno a podtrženo. Měli jsme tu čest vidět výtečný divadelní zážitek, který ve mně bude rezonovat ještě dlouhou dobu. dobu.dobu. A já za něj upřímně děkuji.

Vladimír Altán Mátl

KOLOKVIUM S...

diváky po představení

Ivana Kusáková

Popíšeš nám stručně děj této hry?

Je to o starším pánovi, který narazil do zdi a ztratil paměť. Ošetřovala ho jeho bývalá manželka, na což si stejně nevzpomněl. Boural proto, že jeho syn, který se dal na drogy, chtěl spáchat sebevraždu a on s ním zrovna seděl v autě.

Máš nějakou zkušenost z dopravní nehody a byla bys schopna pomoci?

Zkušenosti s dopravní nehodou nějaké mám, ale nejsem si jistá, jestli bych dokázala pomoci... Musela

bych, člověk musí pomoci.

Víš, co znamená, když se o někom řekne, že je takový Don Juan?

Představu jistou mám. Hodně se mu líbí opačné pohlaví a běhá za ním za každou cenu.

Změnila bys něco na hře?

Nee, bylo to perfektní, líbilo se mi to, jak to bylo.

KOLOKVIUM S...

herci po představení

Věra Pojmanová a Alexandr Gregar

Je pro vás toto smutné představení náročné?

Tak řachanda to není a náročná určitě je. Nakonec ti lidi si zbydou jeden druhému, takže taková tragédie to není.

Představení je o následcích dopravní nehody, co byste vzkázal řidičům?

Řidičům nemůžu vzkázat vůbec nic, když vám za volant sedne feťák, tak mu nemůžu nic vzkázat,

protože on za ten volant stejně sedne, když se neovládá. Nemáte za volant sedat, když jste nafetovaní.

Hrajete spolu už dlouho a vyhovuje vám to?

My spolu hrajeme s Věrou už dost dlouho. Hrajeme druhou partnerskou hru, ale spolu jsme v podstatě blízko jeviště spoustu let. Teď dva roky a předtím čtyři, takže už šest let. A můžeme říct, že se nám spolu hraje dobře.

POEZIE SMOTANÉ HADICE

Divadelní víkend to je místní hobby,
aj Křenováci oprášili sto let staré garderoby. (nekeří)
Šéfredaktorka Hadička je stále ještě kojná,
i proto je možná na Křenky divácká účast hojná. (všeci chcó kafe s mlíkem)
Divadelní bufet - víno, párek, toustíček,
dokonalá meníčka nabízí jenom Ladiček.
Když na jeviště vyskočí Milánek a Hanička,
tak s prutem a harmonikou zazní úvodní písnička.
Divadelní Koječák my musíme tisknót,
aji kdybysme přes hubu nekeho měli lisknót

Martinka, Palica, Korča

RECENZOR 4 aneb Včera jsme viděli

Hotel Mezi dvěma světy

Soubor: DS Za dveřmi Náměšť na Hané
Autor: Éric-Emmanuel Schmitt
Režie: Radka Poučová

Divadelní hra Hotel mezi dvěma světy patří mezi hojně uváděné tituly, a to jak na scénách profesionálních, tak amatérských.

Po prvním přečtení totiž snadno nabudete pocitu, že se vlastně jedná o dílo neskutečně zajímavé, literárně výpravné a zdařilé, s jistým poselstvím, které může

diváka přinutit zamyslet se nad vlastním životem a nad vlastním osudem. To je možná důvodem, proč po něm často sáhnou soubory, které se (například) snaží odklonit od repertoáru komedií a nenásilně přejít k něčemu „hlubšímu“, ale zároveň se obávají překročit tuto pomyslnou hranici příliš prudce.

Stejná motivace, jak jsem si ověřil, vedla k výběru i náměšťský soubor.

Hotel mezi dvěma světy je místo, kde se

rozhoduje o našem dalším bytí, či nebytí. O životě, či smrti. Tuto hru jsem viděl již nejméně čtyřikrát od různých souborů. Doposud jsem se, bohužel, nedočkal dokonalého provedení, a tak jsem ve skrytu duše doufal, že se to souboru Za dveřmi třeba podaří a já konečně dosáhnu „nirvány“.

Budu si však muset ještě počkat. Ani tentokrát se nirvána nekonala.

Přes veškerou snahu se ani tomuto souboru nepodařilo vypořádat se s nástrahami textu.

Ačkoliv soubor dle slov režisérky v textu prováděl škrty, zaznívá v inscenaci stále příliš mnoho slov a divák, ať chce, či ne, nedokáže udržet pozornost. Herci se viditelně snaží, ale ve valné většině se jim nedaří své party takzvaně „uhrát“. Jestli by totiž něco mohlo realizaci zachránit, pak by to musely být naprosto dokonalé, možná až mimořádné herecké výkony.

Při milé debatě se souborem a režisérkou jsme se dozvěděli, že s textem pracovali, přemýšleli o něm, přemýšleli i o svých postavách a hledali cestu jak je vytvořit. Možná se stalo to, že se do hledání až natolik zacyklili, že se ve finále již nedokázali vymotat.

Přesto si myslím, že pokud herci budou chtít, mohou se stále ještě nad ztvárněním svých rolí zamyslet. Pokusit se proniknout hlouběji do vlastního nitra a najít postavu třeba skrze svůj vlastní charakter. Zjednodušeně řečeno: Jak bych se já zachoval, kdybych se v takové situaci skutečně ocitl. Jediný, komu se to prozatím více méně daří je Vlastimil Drška (Mág Rádžapúr).

Mírně nakročeno k úspěšnému zvládnutí ale mají všichni. Herecký potenciál i zdravá rivalita je ze souboru cítit a jistě nás příště, při vhodnějším výběru textu, překvapí a potěší. Přeji, ať jim vydrží stálá radost z hraní a společného tvoření, která je z jejich práce, i přes zmíněné nedostatky, dobře znát.

Vladimír Altán Mátl

KOLOKVIUM S... diváky po představení

Matouš Čanda

Zaujalo tě téma hry?

Tož určitě, i když na začátku jsem nevěděl, co od toho čekat, ale postupně jsem se do toho vžil a ani už jsem nepociťoval hic, co byl v sále.

Věříš, že existuje něco mezi nebem a zemí?

Je to těžká otázka, ale pro mě jako pro křesťana existuje tak leda očištec, kde se rozhoduje, esi pudeme do nebe, nebo do pekla.

Jaký žánr ti vyhovuje?

Tragikomedie.

Dojme tě více povedený film, nebo divadlo?

Divadlo je živě, takže ty dojmy só takovy živější. Poslední dobó navíc nemám moc čas televizu sledovat, takže spíš to divadlo.

KOLOKVIUM S... režisérkou po představení

Radka Poučová

Jak vybíráte hry, které budete zkoušet a následně hrát?

Je to těžká volba, většinou to hodně vyplývá z aktuálního složení lidí, kteří jsou v daném roce ochotní hrát a mají volno, takže se to odvíjí od toho, kdo hraje. Doteď jsme dávali přednost komediím a tohle byla taková sázka na vážnější repertoár. Tahle hra mě hodně oslovila, takže to byla moje volba.

Kolik vás ve spolku je?

Je to pohyblivé číslo, od patnácti do dvaceti lidí.

Díky čemu jste se sešli v té sestavě, ve které jste dneska hráli?

Určitě díky nadšení. My jsme to jádro, které je ve spolku od samého začátku, moc se to neobměňuje.

Máte nějaké příbuzné, kteří hrají divadlo?

Snažíme se rodinné příslušníky nenápadně přinutit, aby hráli s námi, a poměrně se to daří. Ve spolku máme několik manželských párů, potom jsou tu sourozenci, matka se synem i matka s dcerou. Vlasně jsme takovej rodinnej podnik.

NAJDI PĚT ROZDÍLŮ

POEZIE PRO UMĚLCE

Dáma s hranostajem

Prohání se širým krajem,
mladá dáma s hranostajem.

A že už je déle mladá,
štréchlo ju a k zemi padá.

Probózí se v nemocnici,
vypadá jak po opici.
Obvazy jí doktor váže,
zlité je jak zákon káže.

I když přítom trochu kocká,
jak se vzbudí, hned se optá.
Kdepak je můj miláček,
je v pořádku, chudáček?

Doktorovi úsměv zmiznul,
smutné ticho zavládlo.
Hranostaj to pod vlak vrznul,
to zas bylo divadlo.

PRELUDIUM SVAČÍ A MILÁNA

POZDRAVY ZE SNACK BARU

Vladimír Fekar/Hana Hášová/Petra Richter Kohutová/Josef Kusák/Vladimír „Altán“ Mátl/Alice Ohlídalová/Jakub Otáhal/Pavel Otáhal/Veronika Pospíšilová/Hana Svačinová/Milan Zahradník
design/sazba: Jan Žmolík/Jakub Šírek
tisk: MěKS Kojetín, 2019, 100 ks, zdarma
<http://www.mekskojetin.cz/divadelni-kojetin>

**měks
kojetín**

MěKS Kojetín / Divadelní Koječák